

YOGA VAŚIŚTA SARA

Suština Vaśištine yoge

UVOD

Brihat (Velika) *Yoga Vaśiṣṭha* ili *Yoga Vaśiṣṭha maha Ramayana* kako se također naziva, jest djelo od oko 32.000 sanskrtskih śloka (dvostiha), tradicijski pripisana Valmikiju, autoru Śrimad Ramayane. To je dijalog između sveca Vaśiṣṭhe i Śri Rame, tijekom kojeg je Vaśiṣṭha, u čistom obliku *ajatavade* ili teorije o ne-postanku, izložio doktrinu *advaita* ili doktrinu nedvojnosti, zajedno s ilustrativnim pričama. Ovo opsežno djelo je, prije više stoljeća, sažeo pandit Abhinanda, kašmirski učenjak, u 6.000 sanskrtskih śloka i znano je pod imenom *Laghu Yoga Vaśiṣṭha*. To je remek djelo samo po sebi, poput originalnog *Brihata* (velikog djela).

Bhagavan Śri Ramana Maharṣi se često referirao na *Yoga Vaśiṣṭu* i čak je uključio šest śloka iz nje u *Dodatak četrdeset stihova* (stihovi 21 do 27).

Sljedeće sažimanje tog djela, na oko 230 śloka, poznato je kao *Yoga Vaśiṣṭha sara* (Suština Vaśiṣṭhine yoge); davno ga je napravio nepoznati autor i podijelio ga u deset poglavlja, a ovo je prvi prijevod tog sažetka. Nepoznati je autor svojim doprinosom učinio veliku službu svim sadhakama (tragateljima za istinom, spiritualnim aspirantima). Ovo djelo je zaista zlatni rudnik dostojan opetovanog čitanja i meditacije.

Preveo: Stanislav Delić – Ananta

Redigirao: Swami Brahmajñanananda

SADRŽAJ

1. BESTRASNOST.....	3
2. NESTVARNOST SVIJETA.....	6
3. OBILJEŽJA OSLOBOĐENOG (<i>JIVANMUKTE</i>).....	9
4. RASTVARANJE UMA	11
5. UNIŠTENJE LATENTNIH MENTALNIH PROGRAMA	13
(<i>PRITAJENIH ZAPISA-IMPRESIJA-UTISAKA U UMU</i>)	13
6. MEDITACIJA NA JASTVO	15
7. METODA PROČIŠĆENJA.....	16
8. OBOŽAVANJE JASTVA	18
9. PREZENTACIJA JASTVA.....	19
10. NIRVANA	22

1. BESTRASNOST

(*Vairagya*, odricanje, nevezanost za svjetovne želje¹)

1. Klanjamo se tom mirnom sjaju koji je beskrajan i neograničen prostorom, vremenom i tako dalje, toj čistoj svijesti koja jedino može biti znana iskustvom.

2. Niti onaj koji je potpuna neznalica niti onaj koji zna (Istinu) nisu kvalificirani za proučavanje ove knjige. Samo onaj koji misli 'Ja sam vezan; moram biti slobodan' ispunjava uvjete za njeno proučavanje.

3. Dok pojedinac nije blagoslovljen od Vrhovnog Gospodina neće naći ni pravog gurua ni prikladan sveti spis.

4. Baš kao što čamac/lađa miruje zaslugama čamdžije/lađara, O Rama, tako se i metoda prelaska oceana *samsare* uči povezujući se s velikim dušama.

5. Veliki lijek za dugotrajnu bolest *samsare* (*stalnog vraćanja u vrtuljak patnje*) jest ispitivanje 'Tko sam ja?', i kome ova *samsara* (*vrtuljak uzastopnih utjelovljavanja*) pripada?', koji u potpunosti liječi tu bolest.

6. Ni dana ne bi trebalo provesti na mjestu na kojem nema stabla mudrog poznavatelja Istine sa svojim ukusnim plodovima i ugodnom hladovinom.

7. Mudracima (*rišijima, onima koji vide vječnu istinu*) treba prići čak i ako ne podučavaju. Čak i njihov uobičajen govor (*neobavezno trivijalno čavrljanje*) sadrži mudrost.

8. Društvo svetih mudraca pretvara prazninu u puninu, smrtnost u besmrtnost i teškoće u prosperitet.

9. Ako bi sveti mudraci brinuli samo za svoju sreću, kod koga bi oni koji su mučeni jadima *samsare* mogli naći utočište?

10. Ono što je saopćeno/dodijeljeno, O dobra dušo, vrijednom aspirantu koji je postao bestrasan, jest stvarna mudrost; to je stvarni smisao svetih spisa i jasno shvaćena bistra konačna-sveobuhvatna-cjelovita mudrost.

11. Slijediti uobičajenu metodu poučavanja je samo očuvanje tradicije. Čista svijest je rezultat jasnoće aspirantovog razumijevanja.

12. Gospodin ne može biti viđen pomoću svetih spisa ili gurua. Jastvo je viđeno jedino od Jastva s čistim i jasnim intelektom.

13. Sva umijeća koja ljudi steknu gube se zbog nedostatka prakse, ali ovo umijeće mudrosti, jednom kad se pojavi, postojano sazrijeva.

¹ pojašnjenja i napomene u zagradama dao je Swami Brahmajñanananda

14. Baš kao što se ukras nošen oko vrata smatra izgubljenim kad se na njega zaboravi i nađenim kad se pogreška shvati/uvidi, tako je i Jastvo dostignuto/postignuto uklanjanjem zablude putem riječi gurua.

15. Zaista je nesretna osoba koja, ne poznavajući vlastito Jastvo, uživa u objektima čula, poput osobe koja prekasno shvati da je hrana koju je pojela otrovna.

16. Taj izopačeni čovjek (*razvratnik*) koji, čak i nakon što je spoznao da su svjetovni objekti varka/obmana, još o njima misli, jest magarac, a ne čovjek.

17. Čak i najmanja-najsićušnija-nejneznatnija misao uranja čovjeka u tugu; kad je lišen svih misli, on uživa neprolazno-neuništivo-vječno blaženstvo.

18. Baš kao što doživljavamo iluziju prolaska stotina godina u snu koji traje sat vremena, na isti način doživljavamo igru *maye* (*iluziju svekolike kreacije, privid imena-i-formi, čaroliju u kojoj opsjena raznolikosti naizgled zastire čistu nedjeljivu svijest, previđanje vječne istine, neznanje*) u budnom stanju.

19. Sretan je onaj čiji je um iznutra hladan-pribran-smiren i slobodan od vezanosti/prianjanja i odbojnosti/averzije, i koji gleda na ovaj svijet kao puki svjedok.

20. Onaj koji je dobro shvatio kako da napusti sve ideje o prihvaćanju i odbacivanju-nijekanju-poricanju te koji je ostvario svijest koja se nalazi unutar najdubljih dubina srca – njegov je život sjajan-uzvišen-dostojanstven.

21. Pri rastvaranju tijela, jedino prostorno ograničenje srca (*hridayam*) prestaje postojati. Ljudi bespotrebno nariču da je Jastvo (*nefizičko "Ja" nepovezano s bilo kojom idejom ili mišlju, neograničena čista svijest*) umrlo.

22. Kad se posude itd. razbiju, prostor unutar njih postaje neograničen. Isto tako kada tijela prestanu postojati, preostaje vječito i autonomno Jastvo (*slobodno-samostalno-samosvojno "Ja", "Ja" neovisno od svih misli, "Ja" odvojeno od uma i materije*).

23. Ništa se nikad i nigdje ne rađa niti umire. To se samo *brahman* (*bezoblična sveopća svijest*) naizgled/prividno pojavljuje u obličju svijeta.

24. Jastvo je prostranije od prostora; ono je čisto (*apsolutna svijest nikada ne može biti onečišćena, njoj se ništa ne može dodati niti oduzeti*), suptilno (*nije izgrađeno od nečega, tj. ne sastoji se ni od čega*), neraspadajuće (*naddualna svijest nema dijelova na koje bi se razgradila*) i blagotvorno. Kao takvo, kako se ono može roditi i kako umrijeti?

25. Sve je ovo smiraj, Jedno bez početka, sredine i kraja, za koje se ne može reći da postoji ili ne postoji. Znaj to i budi sretan.

26. O Rama, zaista je otmjenije/uzvišenije da lutaš ulicama proseći poput izopćenika (*čandale*), sa zemljanom zdjelom u ruci, nego da živiš život ogrezao (*duboko uronjen i namočen, potpuno potopljen*) u neznanje.

27. Ni bolest ni otrov ni poteškoće ni bilo koja druga stvar na svijetu ne uzrokuje ljudima više patnje nego glupost izazvana pojavom njihovih tijela.

2. NESTVARNOST SVIJETA

1. Baš kao što prostrani ocean mlijeka postaje miran kad je planina Mandara, kojom su ga deve (*božanstva, nebesnici, bića koja prebivaju u istini-svijesti-sat*) i asure (*demoni, bića podlegla iluziji-neznanju-asat*) bučkale, postala mirna, tako i iluzija *samsare* dolazi svome kraju kad je um miran.

2. *Samsara* se pojavljuje kad um postane aktivan i nestaje kad se um umiri. Stoga, umiri um kontrolirajući dah i latentne želje (*vasane*).

3. Ova je bezvrijedna (*doslovno: izgorjela*) *samsara* rođena iz maštanja i nestaje u odsustvu maštanja. Ona je zaista u potpunosti nestvarna.

4. Čim spoznajemo istinu (*o uobrazilji žive zmije u slici zmije*) prestajemo se zanositi idejom da je imaginarna zmija živa. Slično tome, *samsara* prestaje postojati kad je Istina (*sat, satya*) ostvarena, čak i ako se nastavi pojavljivati.

5. Ovaj dugotrajni duh *samsare* (*svijet življenja i umiranja, privid uzastopnih utjelovljavanja*) koji je tvorevina čovjekova budalastog-zavaravajućeg-obmanjujućeg uma i uzrok njegovih patnji, nestaje kad se prozre (*čim se duboko preispita i skroz pronikne, tj. shvati njegova bit*).

6. O Rama, *maya* je takva da donosi radost putem vlastita uništenja; njena je priroda zagonetna; ona prestaje postojati čak i dok je promatrana.

7. Dragi dječaće, zaista je divna ova *maya* koja zavarava/zamajava cijeli svijet. Zbog nje Jastvo ne može biti opaženo iako ono prožima sve udove tijela.

8. Što god da je opaženo zapravo ne postoji. To je poput mitskog grada (*fatamorgane*) *gandharvi* (*nebeskih vilenjaka svirača i pjevača*) ili je poput opsjene-fantazije-halucinacije.

9. Ono što ne može biti viđeno, iako je unutar nas, vječno je i neuništivo Jastvo.

10. Baš kao što je drveće na obali jezera odraženo u vodi, tako su i svi ovi raznoliki objekti odraženi u prostranom ogledalu naše svijesti.

11. Ova kreacija je puka igra svijesti koja se – kad postoji neznanje – pojavljuje poput iluzije zmije u užetu i nestaje kad postoji pravo znanje.

12. Makar vezanost (*zarobljenost, duhovno ropstvo, duševna sputanost*) zapravo ne postoji, ona postaje jaka kroz želju za svjetovnim užicima; kad se ta želja povuče, vezanost oslabi.

13. Poput valova koji se uzdižu iz oceana, nestabilan/nepostojan um se uzdiže iz ogromnog i stabilnog prostranstva Vrhovnog Jastva.

14. Upravo zbog toga što samo od sebe (*svojevoljno*) uvijek brzo i slobodno zamišlja sve i svašta, ova se mađioničarska predstava (*svijet*) projicira u budnom stanju.

15. Ovaj se svijet, iako nestvaran, pričinjava da postoji i uzrok je cjeloživotnoj patnji osobe koja je u neznanju, baš kao što nepostojeći duh uzrokuje strah u djetetu.

16. Onaj tko nema ideju/pojam o zlatu vidi samo zlatnu narukvicu. On uopće nema ideju/pojam da je ona jednostavno samo-isključivo-jedino čisto zlato.

17. Slično tome, gradovi, kuće, planine, zmije i tako dalje, u očima neznalice su odvojeni objekti. S apsolutne točke gledišta; ovaj objektivni svijet jest sami subjekt odnosno Jastvo; on nije odvojen od Jastva.

18. Za neznalicu je svijet pun patnje, a za mudraca pun blaženstva. Za slijepca je svijet taman, a za onoga koji ima oči svijetao.

19. Blaženstvo čovjeka razlučivanja (*viveka, diskriminacija između istinskog i iluzornog*), koji je odbacio *samsaru*-iluziju-privid i odrekao se svih mentalnih koncepata (*nadišao misli i zamisli*), stalno se pojačava/raste.

20. Poput oblaka koji se iznenada pojavljuju na čistom nebu i iznenada se rastvore, cijeli univerzum se pojavljuje u Jastvu i rastvara se u njemu.

21. Za onoga koji sunčeve zrake smatra ne-različitima od sunca i shvaća da su one sunce, veli se da je *nirvikalpa (slobodan od promjena-ciklusa-vremena i pravljenja razlika/podjela, izvan/iznad svih zamisli)*.

22. Baš kao što se za tkaninu, kad je se pomno istraži, vidi da je ništa drugo nego konac, tako se i za svijet, kad ga se pažljivo ispita, vidi da je samo Jastvo.

23. Ovaj očaravajući svijet se pojavljuje poput vala u ambrozijskom oceanu svijesti i u njemu se rastvara. Kako onda svijet može biti različit od svijesti kad se pojavi?

24. Baš kao što pjena, valovi, rosa i mjehurići nisu različiti od vode, tako ni ovaj svijet, koji je proizašao iz Jastva, nije različit od Jastva.

25. Baš kao što drvo, koje se sastoji od plodova, lišća, penjačica, cvjetova, grana, grančica i korijenja, postoji u sjemenci drveta, tako i manifestirani-očitovani-pojavni svijet postoji u *brahmanu*.

26. Baš kao što se glinena/zemljana posuda u konačnici vraća u blato, vodeni valovi u vodu i zlatni ukrasi u zlato, tako se i ovaj svijet koji je proizašao iz (*nediferenciranog, nedualnog*) Jastva naposljetku vraća natrag u (*bezoblično, nediferencirano*) Jastvo.

27. Zmija se pojavljuje kad pojedinac ne prepoznaje uže; ona nestaje kad pojedinac prepozna uže. Na taj se način ovaj svijet pojavljuje kad se ne prepoznaje Jastvo; on nestaje kad se prepozna Jastvo.

28. Jedino/samo naš zaborav nevidljivog Jastva uzrokuje da nam se svijet pojavljuje, baš kao što ne(pre)poznavanje užeta uzrokuje uobrazilju zmije.

29. Baš kao što san prilikom buđenja postaje nestvaran, a budno je stanje nestvarno u snu, tako i smrt postaje nestvarna u rođenju i rođenje nestvarno u smrti.

30. Stoga, sva ova stanja nisu ni stvarna/realna ni nestvarna. Ona su rezultat zabludumišljanja-iluzije, puki utisci koji se pojavljuju/proizlaze iz nekih ("neprobavljenih") prošlih doživljaja.

3. OBILJEŽJA OSLOBOĐENOG (*JIVANMUKTE*)

1. Znanje o Jastvu (*spoznaja vlastite istinske prirode*) jest vatra koja sagorijeva suhu travu želja. To je zaista ono što se zove *samadhi*, a ne samo puko uzdržavanje od govora.

2. Onaj koji spozna da cijeli univerzum zbilja/zaista nije ništa drugo nego svijest i ostane potpuno miran, zaštićen je okloпом *brahmana*; on je sretan.

3. Yogi koji je dostigao stanje koje je izvan/iznad svega i zauvijek ostane hladan poput punog Mjeseca, zaista je vrhovni Gospodin.

4. Onaj koji u najintimnijim dubinama svog srca meditira o smislu *Upanišada* koji se odnosi na *brahmana*, i nije dodirnut radošću ili tugom, nije mučen *samsarom*.

5. Baš kao što ptice i zvijeri nikad ne traže utočište na planini u plamenu, tako se i zle misli nikad ne pojavljuju poznavatelju *brahmana*.

6. Mudraci ponekad, poput budalastih ljudi, ljute druge ljude, ali oni to čine samo zato da bi ispitali njihovu sposobnost kontroliranja prirodnih osjećaja (*odnosno da bi vidjeli koliko će snažno ljutnja druge osobe utjecati na njih*).

7. Baš kao što drhtanje tijela uzrokovano zamišljenom zmijom ustrajava čak i neko vrijeme nakon shvaćanja da nema zmije, tako i posljedice zablude ustrajavaju neko vrijeme čak i nakon što sva zabluda nestane.

8. Baš kao što kristal/ogledalo nije umrljano onime što se u njemu odražava, tako ni poznavatelj Istine nije zaista pod utjecajem rezultata svojih djela.

9. Čak i dok je uključen u vanjska djelovanja, poznavatelj Istine uvijek ostaje introvertiran i izuzetno miran, poput onoga u dubokom snu bez snova.

10. Čvrsto uvjereni u nedvojnost i uživajući savršeni mentalni mir, yogiji se kreću i rade po svijetu gledavši svijet kao da je puki san.

11. Neka smrt dođe poznavatelju Istine danas ili na kraju svih eona; on ostaje nepomućenog sjaja kao zlato zakopano u blato.

12. On može odbaciti tijelo na Kašiju (*najsvetiji grad, Varanasi*) ili u kući otpadnika (*izopćenika iz kastnog sustava, ili doslovno: onoga koji jede pseće meso*). On, beželjni, oslobođen je u trenutku kad stekne znanje o *brahmanu*.

13. Onome koji je bez želja, O Rama, zemlja je nevažna poput otiska kravljeg papka, planina Meru mu je poput humka, svemir/prostor kao sadržaj kovčega, a tri svijeta poput vlati trave.

14. Poput prazne posude u prostoru, poznavatelj Istine je prazan i iznutra i izvana, dok je istodobno iznutra i izvana pun poput posude uronjene u ocean.

15. Za onoga kojemu se objekti koje vidi niti sviđaju niti ne sviđaju te koji u svijetu djeluje poput mjesečara (*pojedince koji je fizički aktivan u besanom snu*) se kaže da je oslobođen.

16. Onaj koji je slobodan od čvorova želja i čije su sumnje raspršene je slobodan čak i dok je u tijelu (*jivanmukta*). Iako se može činiti da je vezan, on je slobodan. On je poput lampe na slici.

17. Za onoga koji je s lakoćom odbacio sve svoje egoistične sklonosti i težnje te je napustio čak i objekt meditacije se kaže da je oslobođen čak i dok je u tijelu.

18. Onaj koji, poput slijepca, ne prepoznaje svoje rođake, koji se grozi vezanosti kao što bi se grozio zmije, koji na isti način gleda na čulna uživanja i bolesti, koji na društvo žena gleda isto kao i na vlat trave i koji ne nalazi razlike između prijatelja i neprijatelja, taj doživljava radost na ovom i onom svijetu.

19. Onaj koji odbacuje sve objekte percepcije iz svog uma i, stekavši savršeni smiraj, ostaje miran poput prostora, nedodirnut tugom, jest oslobođen čovjek; on je vrhovni Gospodin.

20. Čovjek plemenita srca u čijem srcu više nema ni jedne želje jest oslobođen čovjek; nije važno meditira li on ili ne meditira, niti djeluje li ili ne djeluje.

21. Ideja o Jastvu u ne-Jastvu je vezanost. Napuštanje te ideje je oslobođenje. Ne postoji ni vezanost ni oslobođenje za oduvijek i zauvijek slobodno Jastvo.

22. Ako se um, spoznavši da objekti percepcije ne postoje, u potpunosti oslobodi tih objekata, slijedit će vrhovno blaženstvo oslobođenja.

23. Za napuštanje svih latentnih sklonosti i težnji mudri kažu da je stvarno oslobođenje; to je također i nepogrešiva metoda za stjecanje oslobođenja.

24. Oslobođenje nije s onu stranu neba, niti je u podzemnom svijetu, niti je na zemlji; (u)gasnuće uma kao posljedica uništenja svih želja se smatra oslobođenjem.

25. O Rama, nema intelekta, nema neznanja/nesvjesnosti, nema uma i nema zasebne duše. Sve je to zamišljeno u *brahmanu*.

26. Za onoga koji je utemeljen u onome što je beskonačna čista svijest, blaženstvo i potpuna/bezuvjetna nedvojnost, nema pitanja o vezanosti i oslobođenju, jer on vidi da nema drugog entiteta.

27. O Rama, um je, svojom vlastitom aktivnošću, vezao sam sebe; kad je miran on je slobodan.

4. RASTVARANJE UMA

1. Nepodijeljena svijest sama sebi izmašta objekte želja i za njima juri. Tada je znana kao um.
2. Iz sveprisutnog i svemoćnog Gospodina pojavila se, poput mreškanja na vodi, moć zamišljanja odvojenih objektata.
3. Baš kao što se vatra rođena iz vjetra, raspirivanjem žara u plamen, gasi tim istim vjetrom, tako se i ono što je rođeno iz mašte uništava tom istom maštom.
4. Um je došao u postojanje maštanjem zbog zaborava (*zaborava istinskog Jastva ili naše prave prirode*). On prestaje postojati kad ga se pažljivo ispita na isti način kao što iskustvo pojedinčeve/nečije vlastite smrti u snu prestaje prilikom buđenja.
5. Ideja o Jastvu u onome što nije Jastvo se javlja zbog nepravilnog razumijevanja. Za ideju o stvarnosti u onome što je nestvarno, o Rama, znaj da je to um (*ćittam*).
6. 'Ovo je on', 'ja sam ovo', 'to je moje', i druge slične ideje sačinjavaju um; on nestaje kad pojedinac pažljivo/duboko promisli o tim lažnim idejama.
7. Priroda je uma prihvatiti određene stvari, a druge odbaciti; to je vezanost-sputanost-ropstvo i ništa drugo.
8. Um je stvoritelj svijeta, um je individa/pojedinac; samo se ono što je učinjeno umom smatra učinjenim, a ne ono što je učinjeno tijelom. Ruka s kojom muž grli ženu je ista ruka kojom grli kćer.
9. Um je uzrok i stvoritelj objekata percepcije. O njemu ovise tri svijeta. Kad je on rastvoren, svijet je također rastvoren. Može ga se izliječiti ili pročistiti s naporom.
10. Um je vezan latentnim utiscima (*vasanama*). Kad nema utisaka, on je slobodan. Stoga, o Rama, brzo, putem razlučivanja, dođi u stanje u kojem nema utisaka.
11. Baš kao što se čini da trag oblaka zamrlja mjesec ili mrlja tinte ovapnjen zid, tako se čini da zli duh želje zamrlja unutarnji duh čovjeka.
12. O Rama, onaj koji, introvertirana uma, ponudi sva tri svijeta, poput suhe trave (*slame, sijena*), kao žrtvu u vatru znanja, postaje slobodan od opsjena uma.
13. Kad pojedinac spozna stvarnu istinu o prihvaćanju i odbacivanju i ne misli o ničemu nego prebiva u samom sebi, napuštajući sve, njegov um ne dolazi u postojanje.
14. Um je strahovit-užasan-grozan (*ghoram*) u budnom stanju, blag/profinjen (*santam*) u stanju sna, tup (*mudham*) u dubokom snu bez snova i mrtav kad nije ni u jednom od ta tri stanja.

15. Baš kao što se prah sjemenke kataka (*Strychnos potatorum*), nakon što istaloži/ukloni nečistoće iz vode, stapa s vodom, tako se i um, nakon uklanjanja svih utisaka, stapa s Jastvom.

16. Um je *samsara*; za um se kaže i da je robovanje-vezanost-sputanost; tijelo je pokretano umom baš kao što vjetar njiše drvo.

17. Prvo savladaj/osvoji svoj um, pritišćući dlan dlanom, škrgućući zubima o zube i uvijajući udove udovima.

18. Zar budalu nije sram/stid da se kreće po svijetu kako joj volja i priča o meditaciji kad nije sposobna čak ni osvojiti um?

19. Jedino što vrijedi osvojiti jest um. Pobjeda nad umom vodi postignuću svega. Bez toga, svi su drugi napori besplodni.

20. Biti neuznemiren jest temelj blagoslovljenosti-blaženstva-miline (*Śri*). Pojedinaac se oslobađa neuznemirenošću-nepomućenošću-smirajem. Za ljudska bića je čak i osvajanje triju svjetova, a da ne osvoje um, beznačajno poput vlati trave.

21. Druženje s mudrima, napuštanje latentnih/pritajenih impresija-utisaka-dojmova, samo-ispitivanje, kontrola daha – to su sredstva za osvajanje uma.

22. Onomu koji je obuven u kožnu obuću cijela je zemlja dobra kao da je pokrivena kožom. Isto tako je umu koji je pun i nepodjeljen cijeli svijet prepun nektara.

23. Um postaje vezan misleći 'Ja nisam *brahman*'; on postaje oslobođen misleći 'Ja sam *brahman*'.

24. Kad se um rastvori, sve što je dvojno/dualno ili pojedinačno (*zasebno*) se rastvori. Ono što nakon toga preostaje jest vrhovni *brahman*, miran, vječan i slobodan od patnje.

25. Ne postoji ništa usporedivo (*ništa što bi se moglo mjeriti*) s vrhunskom radošću-užitkom-milinom koju osjeća individua čista uma koja je stekla stanje čiste svijesti i nadvladala smrt.

5. UNIŠTENJE LATENTNIH MENTALNIH PROGRAMA (PRITAJENIH ZAPISA-IMPRESIJA-UTISAKA U UMU)

1. O Rama, ovo ispitivanje prirode Jastva ili 'Tko sam ja?' jest vatra koja spaljuje sjemenke zlog drveta, koje je um.

2. Baš kao što vjetar ne utječe na povijuše na slici, tako ni poteškoće ne utječu na one čije je razumijevanje utvrđeno nepokolebljivošću i uvijek se odražava na ogledalu ispitivanja.

3. Poznavatelji Istine objavljuju da je ispitivanje istine o Jastvu znanje. Ono što se treba (spo)znati nalazi se u njemu/Jastvu poput slatkoće u mlijeku.

4. Onome koji je ispitivanjem ostvario Jastvo, Brahma, Višnu i Šiva su predmeti samilosti-sažaljenja-suosjećanja.

5. Onome tko je sklon neprekidnom ispitivanju, 'Što je ovaj prostrani univerzum?' i 'Tko sam ja?' ovaj svijet postaje sasvim/posve nestvaran.

6. Baš kao što se kod pojave fatamorgane ideja o vodi ne javlja u onoga koji zna da je to fatamorgana, tako se i latentne tendencije (*prtajene mentalni zapisi-impresije-dojmovi, podsvjesni psihički programi, utisci skriveni u neosvijestrenom umu*) ne pojavljuju u onoga čije je neznanje uništeno realiziranjem da je sve *brahman*.

7. Napuštanjem latentnih utisaka-sklonosti-tendencija ili kontrolom daha, um prestaje biti um. Primjenjujte što god vam je bliskije.

8. O čista dušo, njeguj društvo svetaca/mudraca i istinskih svetih spisa; postići ćeš stanje Vrhovne Svijesti, ne tijekom više mjeseci, nego dana.

9. Latentne sklonosti (*prtajene psihičke tendencije, skrivene mentalne impresije-dojmovi-utisci*) prestat će biti aktivne kad se pojedinac poveže sa svecima, odbaci sve misli o *samsari* i sjeća se da tijelo mora umrijeti.

10. O Raghava (O gospode/gospodaru Rama), čak i osobe u neznanju, snagom svojih uvjerenja, pretvaraju otrov u nektar i nektar u otrov.

11. Kada se smatra da je ovo tijelo stvarno onda tijelo služi svrsi tijela, ali kad se spozna da je ono nestvarno, ono postaje poput prostora, nematerijalno/nesupstancijalno.

12. O Raghava, dok ležiš na mekom krevetu ti lutaš uokolo tijelom iz sna; ali sada, u budnom stanju, gdje je to tijelo?

13. Baš kao što ugledan čovjek izbjegava doticaj s otpadnicom koja nosi pseće meso, tako bi pojedinac trebao odbaciti misao 'Ja-sam-tijelo', čak i uz rizik (*čak i po cijenu*) da sve bude izgubljeno.

14. Kad aspirant (*sadhu*) misli samo o *brahmanu* te ostane miran i slobodan od patnje, njegov egoizam umire sam od sebe.

15. Kad pojedinac realizira svejedinstvo svih stvari (*kada svuda i u svemu vidi jednu te istu nedjeljivu svijest*), on ostaje zauvijek smiren, iznutra svjež i čist poput prostora bez osjećaja 'ja'!

16. Ako je pojedinac iznutra svjež, cijeli će svijet biti svjež, ali ako je pojedinac iznutra vruć (*uznemiren, uzavreo, uzrujan*), cijeli će svijet biti goruća masa.

6. MEDITACIJA NA JASTVO

1. Ja, čista, neumrljana i beskrajna/bezgranična Svijest van domašaja *maye*, gledam na ovo tijelo u pokretu kao na tijelo nekog drugog.

2. Um, intelekt, čula, i tako dalje su svi samo igra Svijesti. Oni su nestvarni i čini se da postoje samo zbog nedostatka uvida.

3. Neuznemiren nedaćama (*nepomućem nepovoljnim okolnostima*), prijatelj cjelokupnog svijeta koji napreduje, bez ideja o postojanju i nepostojanju, živim slobodan od patnje.

4. Neaktivan sam, bez želja, vedar poput neba, slobodan od žudnje, spokojan, bezobličan, vječan i nepokretan.

5. Sada jasno razumijem da smo pet elemenata, tri svijeta i ja sam čista Svijest.

6. Ja sam iznad svega; ja sam sveprisutan; ja sam poput prostora; ja sam ono što zaista postoji; ne mogu reći ništa više od toga.

7. Neka se zamišljeni valovi univerzuma pojave ili nestanu u meni, oceanu beskrajne Svijesti; niti se time uvećavam niti smanjujem.

8. Kako je divno da se u meni, beskrajnom oceanu svijesti, pojavljuju valovi individualnih duša, igraju se neko vrijeme i nestaju u skladu s vlastitom prirodom.

9. Svijet koji je nastao zbog mog neznanja se također rastvorio u meni. Sada direktno/neposredno doživljavam svijet kao vrhovno blaženstvo svijesti.

10. Klanjam se ničice samome sebi koji sam unutar svih bića, oduvijek i zauvijek slobodnom Jastvu koje prebiva kao nefizička-unutarnja-intimna Svijest.

7. METODA PROČIŠĆENJA

1. O Raghava, budi izvana aktivan ali iznutra neaktivan, izvana činitelj ali iznutra nedjelatan, i tako igray svoju ulogu u svijetu.

2. O Raghava, iznutra napusti sve želje, budi slobodan od vezanosti/prianjanja i latentnih sklonosti (*pritajenih utisaka-dojmova-impresija*), sve čini izvana i tako igray svoju ulogu u svijetu.

3. O Raghava, usvoji sveobuhvatno motrište, kojeg karakterizira napuštanje svih objekata kontemplacije, živi u svom urođenom Jastvu oslobođen još za života (*jivan-mukta*) i tako igray svoju ulogu u svijetu.

4. Spali šumu dvojnosti vatrom uvjerenja 'Ja sam jedino čista Svijest' i ostani sretan.

5. Čvrsto si vezan sa svih strana idejom 'Ja sam tijelo'. Prereži tu sponu mačem znanja 'Ja sam Svijest' i budi sretan.

6. Odbacujući vezanost za ne-Jastvo, smatrajući svijet nedjeljivom cjelinom, usredotočen i s pažnjom okrenutom unutra, ostani kao čista Svijest.

7. Ostani uvijek kao čista Svijest koja je tvoja stalna i istinska priroda van stanja budnosti, sna i dubokog sna bez snova.

8. O moćni, uvijek budi slobodan od mentalnih koncepata poput srca stijene ali ne budi nesvjestan poput nje.

9. Ne budi ono što je shvaćeno, niti onaj koji shvaća. Napusti sve koncepte i ostani ono što jesi.

10. Uništi jedan koncept drugim i um umom te prebivaj u Jastvu. Je li to toliko teško, o sveti čovječe?

11. Odvoji se od uma, koji je zbog svojih briga postao usijan, umom koji je poput britve naoštren proučavanjem svetih spisa.

12. O Raghava, što ti imaš s ovim inertnim i glupim tijelom? Zašto se osjećaš bespomoćan i ojađen njegovim radostima i patnjama?

13. Kakva je ogromna razlika između mesa, krvi i tako dalje (*svih sastavnih dijelova tijela*) i tebe, utjelovljene svijesti! Zašto čak ni nakon što si to spoznao ne napuštaš ideju o Jastvu u tom tijelu?

14. Puko znanje da je ovo tijelo poput komada drveta ili grumena zemlje, omogućava pojedincu da ostvari vrhovno Jastvo.

15. Kako je čudno da se ljudima, koji su zaboravili na stvarnog *brahmana*, nestvarnost zvana *avidya* (*nesvjesnost, neznanje*) pričinjava jako stvarnom, tj. nameće im se kao vrlo realna.

16. Opet je čudno da se ljudi, koji su zaboravili na vrhovnog *brahmana*, čvrsto drže za ideju 'Ovo je moje' zvanu *avidya*.

17. Kad radiš svoj posao radi ga bez vezanosti poput ogledala koje odražava objekte pred njim ali oni na njega ne utječu.

18. Uvjerenje da je sve *brahman* vodi do Oslobođenja. Stoga u potpunosti odbaci ideju o dvojnosti koja je neznanje. Odbaci je u cijelosti.

8. OBOŽAVANJE JASTVA

1. Ako se odvojiš od tijela i s lakoćom prebivaš kao Svijest, postat ćeš jednota (*jedina realnost*), a sve drugo će biti beznačajno poput trave.

2. Nakon spoznaje onoga čime spoznaješ ovaj svijet, okreni um unutra i onda ćeš jasno vidjeti sjaj Jastva.

3. O Raghava, ono čime prepoznaješ zvuk, okus, oblik i miris, znaj to kao vlastito Jastvo, vrhovnog *brahmana*, Gospodara svih gospodara.

4. O Raghava, ono u čemu bića vibriraju, ono što ih stvara, znaj da je to Jastvo tvoje stvarno Jastvo.

5. Nakon odbacivanja, kroz razlučivanje/rasuđivanje svega što može biti znano kao neistina, ono što preostaje kao čista Svijest – smatraj to svojim stvarnim Jastvom.

6. Znanje nije odvojeno od tebe i ono što je znano nije odvojeno od znanja. Stoga nema ničega osim Jastva, ničeg odvojenog od njega.

7. 'Sve što Brahma, Višnu, Šiva, Indra i drugi uvijek čine, činim ja, utjelovljenje Svijesti' – misli na ovaj način.

8. 'Ja sam cijeli univerzum. Ja sam nepropadljivo vrhovno Jastvo. Nema ni prošlosti ni budućnosti odvojeno/neovisno od mene' – kontempliraj na ovaj način.

9. 'Sve jest jedan *brahman*, čista Svijest, Jastvo svih i svega, nepodjeljivo i nepromjenjivo' – kontempliraj na ovaj način.

10. Ne postoji(m) niti ja niti bilo koja druga stvar. Samo *brahman* postoji (po)svuda, stalno svugdje pun blaženstva/miline.' – smireno meditiraj na ovo.

11. Osjećaj promatrača (*onoga koji percipira*) i promatranog-opaženog-doživljenog zajednički je svim utjelovljenim bićima, ali yogi obožava jedno Jastvo.

9. PREZENTACIJA JASTVA

1. Kad ova nakupina tijela, čula i tako dalje djeluje po vlastitom nahodađu, pojavljuje se ideja 'Ja sam ovo'. To je *jiva (ego)* umrljana prljavštinom neznanja.

2. Kad uvjerenje da je sve sveprostiruća Svijest postane čvrsto, *jiva* gasne poput uljanice bez ulja.

3. Poput obmanutog brahmina, koji napušta svoju plemenitost i počinje živjeti poput *šudre (poput sluge, bezemljaša, pripadnika najniže kaste)*, Gospodin preuzima ulogu *jive*.

4. Baš kao što dijete vidi prikaze stvorene vlastitom maštom, tako i glupa *jiva* stvara, zbog zablude, ovo nestvarno tijelo i vidi ga.

5. Dijete superponira stvarnog slona na slona od gline i igra se s njim; neznalica superponira tijelo i ostalo na Jastvo i nastavlja sa svojim aktivnostima.

6. Slika zmije ne izaziva strah od zmije kad se shvati da je to samo slika. Slično tome, kad je *jiva-zmija* jasno shvaćena nema ni patnje ni uzroka patnji.

7. Zmija superponirana na vijenac se stapa s njim; tako se i osjećaj odvojenosti pojavljuje iz Jastva i stapa se s Jastvom.

8. Iako se čini da ima mnogo zlatnih narukvica, kao zlato one su sve jedno. Slično tome, iako je mnogo dodataka (*imena-i-formi*), Jastvo je zaista jedno.

9. Poput organa tijela i modifikacija gline (*glinenog posuđa*), nedvojno se čini dvojnim/mnogostrukim u obliku objekata koji se kreću i ne kreću.

10. Baš kao što se jedno lice odražava kao mnoštvo u kristalu, u vodi, ghiju/maslu ili ogledalu, tako se i Jastvo odražava u mnoštvu razumnih umova.

11. Baš kao što se čini da je nebo zamrljano prašinom, dimom i oblacima, tako se čini da je čisto Jastvo zamrljano doticajem s kvalitetama *maye (sattva, rajas, tamas)*.

12. Baš kao što metal u doticaju s vatrom poprima kvalitetu vatre (*odnosno toplinu*), tako čula i drugo u doticaju s Jastvom poprimaju kvalitetu Jastva.

13. Baš kao što nevidljivi Rahu (*Caput Draconis, Glava Zmaja, Sjeverni Mjesečev Čvor*) postaje vidljiv u kontaktu s Mjesecom, tako i Jastvo postaje znano doživljavanjem objekata percepcije.

14. Kad se vatra i voda nađu zajedno oni jedno od drugog poprime kvalitete. Slično tome, kad se Jastvo i inertno tijelo nađu zajedno Jastvo izgleda kao ne-Jastvo, a ne-Jastvo izgleda kao Jastvo.

15. Baš kao što vatra bačena u veliku površinu vode gubi svoju kvalitetu, tako i Svijest u doticaju s nestvarnim i inertnim naizgled gubi svoju stvarnu prirodu i postaje inertna.

16. Jastvo se u tijelu prepoznaje-osvještava-realizira jedino s naporom/nastojanjem, poput šećera iz šećerne trske, ulja iz sjemenki sezama, vatre iz drveta, maslaca iz mlijeka i željeza iz željezne rudače.

17. Poput neba viđenog u neoštećenom kristalu, vrhovni Gospodin, čija je priroda svijest, postoji u svim objektima.

18. Baš kao što velika svjetiljka držana u posudi napravljenoj od dragog kamenja svojom svjetlošću osvjetljava prostor i unutar i izvan posude, tako i Jastvo osvjetljava sve.

19. Baš kao što sunčev odraz u ogledalu (*odsjaj sunca u zrcalu*) osvjetljava druge stvari, tako i odraz/odsjaj Jastva u čistom intelektu osvjetljava druge stvari.

20. Ono u čemu se ovaj divni univerzum pojavljuje poput zmijske u užetu jest vječno-sjajeće Jastvo.

21. Jastvo je bez početka ili kraja. Ono je nepromjenjivo Postojanje i Svijest. Ono ispoljava prostor, ono je izvor *jive* i više je od najvišeg.

22. Jastvo je čista Svijest, vječna, sveprisutna, nepromjenjiva i samo-obasjana kao svjetlost sunca.

23. Sveprisutno Jastvo, temelj-osnova-supstrat svega, ne razlikuje se od sjajne/blistave Svijesti kao ni toplina od vatre.

24. Čista Svijest bez intelekta, vrhovno Jastvo koje osvjetljava sve, nedjeljivo, koje prožima sve iznutra i izvana – čvrsta je potpora/oslonac svega.

25. Jastvo je apsolutna Svijest. Ono je čista svjesnost, nepropadljiva/neuništiva, slobodna od ideja prihvaćanja i odbacivanja te neograničena prostorom, vremenom i vrstom/rodom.

26. Baš kao što eter prožima sve u univerzumu, tako isto i Jastvo, Gospodin, bestjelesan prebiva u svemu.

27. Svijest koja postoji u prostranstvu zemlje, u ukrasima, u nebu i u suncu, također postoji i u crvima koji leže začahureni pod zemljom.

28. Nema ni ropstva/vezanosti ni oslobođenja, ni dvojnosti/dualnosti ni nedvojnosti. Postoji samo *brahman*, oduvijek i zauvijek sjajeći kao Svijest.

29. Svjesnost jest *brahman*; svijet jest *brahman*; razni elementi su *brahman*; ja sam *brahman*; moj neprijatelj jest *brahman*; moji prijatelji i rođaci su *brahman*.

30. Ideja o svijesti i objektu svjesnosti jest vezanost/robovanje; sloboda od toga jest oslobođenje. Svijest, objekt svjesnosti i sve ostalo jest Jastvo; to je suština svih sustava filozofije.

31. Ovdje postoji samo svijest; ovaj univerzum nije ništa drugo nego svijest; ti si svijest; ja sam svijest; svi svjetovi su svijest – to je zaključak.

32. Ono što postoji i ono što sjaji (*tj. za što se zna da postoji*), sve je to Jastvo; sve ostalo za što se čini da sjaji u stvarnosti ne postoji. Jedino svijest sjaji sama po sebi. Ideje o spoznavatelju i spoznatom su prazni postulati.

10. NIRVANA

1. Vrhovno Blaženstvo ne može biti doživljeno doticajem čula s njihovim objektima. Vrhovno stanje je ono u kojem je um uništen putem jednousmjerenog ispitivanja.

2. Blaženstvo koje se pojavljuje od doticaja čula s njihovim objektima je inferiorno. Doticaj s objektima čula jest ropstvo/vezanost; sloboda od njega jest oslobođenje.

3. Stekni čisto stanje između postojanja i nepostojanja i drži se njega; ne prihvaćaj niti odbacuj unutrašnji ili vanjski svijet.

4. Uvijek ovisi o toj istinskoj stvarnosti između svjesnosti i nesvjesnosti koja je beskrajn prostor srca.

5. Vjera u spoznavatelja i spoznato naziva se robovanje/vezanost. Spoznavatelj je vezan spoznatim; on je oslobođen kada nema ničeg što treba (spo)znati.

6. Napuštajući ideju o vidiocu, viđenom i vidu zajedno s latentnim željama (*vasanama*) prošlosti, mi meditiramo na to Jastvo, prvobitno svjetlo koje je temelj vida.

7. Mi meditiramo na vječno Jastvo, svjetlo svjetla koje se nalazi između ideja o postojanju i nepostojanju.

8. Mi meditiramo na Jastvo svijesti, darovatelja plodova svih naših misli, osvjetljivača svih sjajjećih objekata i najdalje granice svih prihvaćenih objekata.

9. Mi meditiramo na nepromjenjivo Jastvo, realnost čije blaženstvo/milina se pojavljuje u umu zahvaljujući bliskom dodiru vidioca i viđenog.

10. Ako pojedinac meditira na stanje koje se javlja na kraju budnog stanja i početku spavanja, direktno će doživjeti nepropadljivo/vječno blaženstvo.

11. Stanje čvrsto postojano poput stijene u kojem su sve misli mirne/tihe i koje je različito od stanja budnosti i sanjanja, vrhovno je stanje.

12. Poput blata u loncu od blata Svevišnji Gospod koji je postojanje i prostranstvo svijesti i blaženstvo postoji svugdje neodvojen od stvari.

13. Jastvo sjaji samo od sebe kao jedan bezgraničan ocean svijesti uzburkan valovima misli.

14. Baš kao što ocean nije ništa drugo nego voda, cijeli svijet stvari nije ništa drugo nego svijest koja, poput beskrajnog prostora, ispunjava svaki kutak.

15. *Brahman* i prostor su slični po svojoj nevidljivosti, sveprožimanju i neuništivosti, ali *brahman* je također i svijest.

16. Postoji samo jedan beskrajno duboki ocean čistog nektara na kojem nema valova, skroz naskroz sladak, tj. posvuda blažen.

17. Sve je ovo zaista *brahman*; sve je ovo *atman*. Ne razdvajaj *brahmana* u 'ja sam jedna stvar', a 'ovo je druga stvar'.

18. Čim je ostvareno da je *brahman* sveprožimajuć i nedjeljiv, ova prostrana/ogromna *samsara* biva prepoznata kao Svevišnji Gospod.

19. Onaj koji realizira/otkrije da je sve *brahman*, uistinu postaje *brahman*; tko ne bi postao besmrtna pijući božanski nektar/ambroziju?

20. Ako si mudar postao bi *brahman* samim tim uvjerenjem; ako nisi, čak i kad bi ti se to uzastopno/opetovano govorilo bilo bi to beskorisno poput žrtve-ponude-poklona bačenog u pepeo.

21. Čak i ako si spoznao stvarnu istinu, uvijek je moraš primjenjivati. Voda neće postati čista/bistra pukim izgovaranjem riječi kataka-plod (*čije sjemenke mogu poslužiti da pročiste vodu*).

22. Ako pojedinac ima čvrsto uvjerenje 'Ja sam vrhovno Jastvo zvano nepropadljivi Vasudeva', on je oslobođen; inače ostaje vezan.

23. Nakon uklanjanja svega poput 'nije ovo', 'nije to', preostaje vrhovno Biće/stanje koje ne može biti uništeno. Misli 'Ja sam To' i budi sretan.

24. Uvijek znaj da je Jastvo *brahman*, jedan i cijeli-pun-cjelovit. Kako ono što je nedjeljivo može biti podijeljeno na 'Ja sam meditant' i 'ono drugo je objekt meditacije'?

25. Kao pojedinac misli 'Ja sam čista svijest', to se zove meditacija, a kada se čak i ideja o meditaciji zaboravi, to je *samadhi*.

26. Neprekidan tok mentalnih koncepata koji se odnose na *brahmana*, bez osjećaja 'ja', postignut kroz intenzivnu praksu samo-ispitivanja (*jñane*) je ono što se naziva *samprajñata samadhi* (*meditacija s konceptima*).

27. Neka pušu divlji/siloviti vjetrovi koji karakteriziraju kraj eona (*kalpi*); neka se svi oceani sjedine, neka dvanaest sunaca zajedno sjaji, pa opet ništa neće naškoditi onome čiji je um mrtav-ugašen-iščezao.

28. Za svijest koja je svjedok pojavljivanja i nestajanja svih bića znaj da je besmrtno stanje vrhovnog blaženstva.

29. Svaka pokretna i nepokretna stvar uopće, što god to bilo, samo je objekt vizualiziran umom. Kad je um uništen/rastvoren, dvojnost (*mnoštvo, mnogostrukost*) se ne percipira.

30. Ono što je nepromjenjivo, blagotvorno/povoljno i spokojno, ono u čemu svi svjetovi postoje, ono što samo sebe manifestira u obliku promjenjivih i nepromjenjivih objekata – to je jedina svijest.

31. Prije nego odbaci košuljicu zmija je smatra sobom, ali jednom kad ju je odbacila na nju više ne gleda kao na sebe.

32. Onaj koji je transcendirao i dobro i zlo, poput djeteta se ne suzdržava u činjenju zabranjenih djela zbog osjećaja grijeha, niti čini ono što je propisano zbog osjećaja vrline.

33. Baš kao što je kip sadržan u kamenom bloku čak i ako nije isklesan, tako i svijet postoji u *brahmanu*. Stoga vrhovno Stanje nije praznina.

34. Baš kao što se kaže da je kameni blok lišen kipa ako on nije isklesan, tako se kaže da je *brahman* praznina kad je lišen utisaka svijeta.

35. Baš kao što se za mirnu vodu može reći da sadrži i da ne sadrži mreškaje, tako se i za *brahmana* može reći da sadrži i da ne sadrži svijet. On nije ni praznina ni postojanje.